

De eerste keer... moeder

De eerste keer... moeder

De beste tips voor wie in verwachting is

Carianne Ros

Buijten & Schipperheijn *Motief* - Amsterdam

Lief klein wonder

*Lief klein wonder in mijn buik
In Gods liefde word jij geweven
En ik zie uit naar die ene dag
Dat jij aan mij zal worden gegeven*

*Lief klein wonder in mijn buik
Ik voel je trappelen en leven
Ik wilde dat ik je al kon zien
Al was het maar voor even*

*Lief klein wonder in mijn buik
Ik zal je al mijn liefde geven
En ik verheug me op de avonturen
Die we samen gaan beleven*

Liefs, mama

Voor alles een eerste keer

Wie had dat gedacht? Maanden geleden werd mij gevraagd om dit boek over 'De eerste keer moeder' te schrijven. Ik had toen nooit kunnen vermoeden dat ik zelf weer bol zou staan van de zwangerschapshormonen. We hebben al drie dochters en nu wordt het mijn 'Eerste keer moeder... van een jongetje!' (Als de echo's kloppen, tenminste.)

Terwijl we ons vierde kind verwachten dwalen mijn gedachten af naar die eerste keer. Hoe was dat ook alweer? Wat ging er door me heen? Hoe was het om samen met David, mijn man, ouders te worden: papa en mama? Onze oudste dochter, Saralynn, is inmiddels acht en Olivia, onze jongste, alweer vijf. We hebben net hun verjaardagen gevierd (ze schelen precies drie jaar en een dag) en ik merk dat ik bij elke verjaardag weer even terugdenk aan die eerste tijd.

Natuurlijk heb ik dat ook bij Fiorentine, onze middelste dochter. En misschien wel in het bijzonder omdat het met haar zo anders was toen zij net geboren werd. Saralynn was een zomerkind. Als ik haar midden in de nacht moest voeden werd het al een beetje licht, wat heel fijn was. Maar het benauwde me dat ik die eerste twee weken mijn huis niet uit mocht, terwijl het

buiten zulk mooi weer was! We wonen namelijk op de eerste verdieping en ik mocht de trap niet af... nou ja, beter gezegd kón ik die trap ook helemaal niet af.

Hoe anders was het bij Fiorentina: ik had niet één hechting en ik liep gewoon door ons huis en wandelde al vrij snel ook al korte stukjes buiten. Ik wist niet dat het zo ook kon... En juist omdat de dagen korter waren, maakte ik het gezellig in huis en verdiepte ik me af en toe in een goed boek terwijl ik dat kleintje voedde. Ondertussen werd ik ook nog verwend door de lieve kraamverzorgster. Een wereld van verschil!

Wat is dat toch dat je elke keer weer zo verrast wordt door zo'n klein poppig wondertje dat je het jaren nog herinnert? Zelfs als je het aan oma's vraagt, kunnen de meeste van hen het zich nog levendig voor de geest halen hoe het was om voor de eerste, de tweede, de derde, of voor de zoveelste keer moeder te worden.

En wat leer je veel in korte tijd! Vooral bij de eerste. Want wat was ik dáár druk mee. En dat heb ik niet alleen; al mijn vriendinnen met kinderen geven toe dat ze vooral heel druk in de weer waren met hun eerste kind. En toen er een tweede kind kwam, vroegen we ons met elkaar af: waar waren we nou eigenlijk zo druk mee? Is het nu anders omdat je meer ervaring hebt dan de eerste keer en het je zoveel makkelijker aagaat? Of omdat je je zekerder voelt in je rol als moeder? Of doordat een tweede kind zich makkelijker aanpast? Of omdat je toch al zo druk bent dat je het verschil niet merkt?

God zegende de mens in Genesis 1:28 en zei: 'Wees vruchtbaar en word talrijk.' Woorden die voor de één een droom zijn en voor de ander een grote worsteling – of allebei. Want het

Wees vruchtbaar: voor de één een droom, voor de ander een worsteling

moederschap is werkelijk het mooiste wat er is, als het je gegeven wordt, maar tegelijkertijd ook het meest frustrerende wat een mens kan overkomen. Moeder zijn is geweldig als de kinderen gezellig zijn, gezond, goed luisteren en voldoen aan onze verwachtingen. Maar het moederschap is een enorme uitdaging wanneer je kind niet gezond is, wanneer het volledig zijn eigen gang gaat, niet luistert, ongehoorzaam is, krijsend op de grond gaat liggen in de supermarkt, op de muren kleurt, dingen kapotmaakt die jij graag heel had willen houden, nooit eens zijn rommel opruimt en maar blijft 'zeuren' om eten terwijl jij net even op de bank had willen uithijgen...

Ga er maar aanstaan: vanaf nu is er iemand in jouw leven die iets van je nodig heeft, waardoor jij zult moeten leren jezelf op te offeren, om liefde te blijven geven die je lang niet altijd voelt. Je kind zal je spiegelen en jouw fouten boven tafel halen. Je kind zal je irriteren, maar het zal je ook de grootst mogelijke liefde geven, waarvan je niet eens wist dat die bestond. Ik hoorde eens een passende uitspraak: 'Beslissen om een kind te krijgen is iets gigantisch: je besluit om vanaf nu altijd je hart buiten je lichaam te hebben lopen.'

Vanaf nu is je hart daar waar je kind is.

Voor de eerste keer moeder worden is een heel proces. Feitelijk ben je ineens moeder wanneer het kind in je armen gelegd

wordt, en eigenlijk nog eerder, als het kindje nog in je buik dobber, maar ik heb ervaren dat niet alleen je kind, maar ook jijzelf als moeder moet groeien. Je voelt je lang niet altijd moeder. Of je wilt misschien ook niet altijd moeder zijn. Omdat het moederschap soms gewoon een zware, verantwoordelijke taak is, waar je niet altijd zin in hebt. Aan de andere kant kun je het leven niet meer voorstellen zonder je kind als dat kleintje er eenmaal is.

Ik bid je een prachtige tijd toe met het wonder in je armen; het enige schepsel op aarde dat jou 'mama' kan noemen.

Gods zegen, Carianne

**We weten nooit
hoeveel onze
ouders van ons
houden,
totdat we zelf
ouders worden.**

Henry Ward Beecher

